

Werknemer zet geen tandje bij in crisistijd

25-minners en 45-plussers voelen geen druk

AMSTERDAM • Ondanks de crisis ziet bijna driekwart van de werknemers geen reden om een tandje bij te zetten of 's avonds nog wat overwerk te verrichten. Dat blijkt uit een enquête van onderzoeksbureau Motivaction naar de arbeidsmoraal in ons land.

NATASJA DE GROOT

Met name jongeren tot 25 jaar en ouderen boven de 45 jaar ervaren weinig tot geen druk om zich in deze economische tijden anders op te stellen voor hun baas. In de groep van 18- tot 24-jarigen zegt 89 pro-

cent de werkmentaliteit niet te willen veranderen.

Ook werknemers boven de 45 jaar zeggen in overgrote meerderheid ondanks de crisis geen druk te voelen om een stapje harder te doen nu

bedrijven het moeilijk hebben en de banen niet voor het oprapen liggen.

Volgens onderzoeksbureau Motivaction, dat 1400 mensen ondervroeg in opdracht van rechtsbijstandsverzekeraar DAS, hebben jongeren ondanks de crisis nog vaak het credo 'Ik pas me niet aan, ze passen zich maar aan mij aan'. „Dat komt mede door de opvoeding, waarbij ze vaak hebben gehoord uniek en bijzonder te zijn,” zegt Frits Spangenberg, directeur van Motivaction en socioloog. „Maar wat zij willen en wat de realiteit is, ligt ver uit elkaar.”

Volgens Spangenberg leven veel werknemers met het idee dat zij kunnen kiezen en alles zelf kunnen bepalen. „Maar het aantal mensen dat dit nog kan, neemt in snel tempo af. Door de crisis kunnen werkgevers kiezen voor flexibeler personeel dat wél bereid is een stapje harder te zetten. En dat gebeurt steeds meer.”

Bij ouderen spelen volgens de

onderzoekers heel andere factoren een rol. Teleurstelling, onvrede en frustratie zorgen voor verlies aan motivatie en betrokkenheid ten opzichte van de werkgevers. „Zij willen wel harder lopen, maar als verwachtingen niet uitkomen dan haken werknemers op een gegeven moment af en verliezen zij betrokkenheid,” constateert Spangenberg.

Dat signaleert ook arbeidspsycholoog Frank van Luijk van HR Adviesbureau LTP. „Als een bedrijf roept dat de medewerkers zo belangrijk zijn en dat er in moet worden geïnvesteerd, dan is een werknemer teleurgesteld als er een reorganisatie volgt. Als hij die al overleefd, blijft de gedachte hangen: de volgende keer kan ik wel eens het haasje zijn. Dat tast het vertrouwen van mensen in hun werkgever aan,” is de ervaring van Van Luijk. „Daardoor vinden veel werknemers salaris steeds belangrijker en lijken we steeds materialistischer te zijn.”